

побічними реакціями (звикання, лікарська залежність, синдром відміни, безсоння тощо), що може значно впливати на комплаєнтність пацієнтів. У зв'язку з цим пошук нових ефективних та нетоксичних препаратів із психотропними властивостями є важливою проблемою медицини та фармації. Перспективними у цьому плані є гетероциклічні сполуки – похідні хіназоліну.

Мета дослідження – вивчити спектр психотропних властивостей 1 – арилтріазолілзаміщеного похідного 2,4 – діоксо – хіназоліну (MaIO-05818).

Матеріали та методи. Досліди проведені на білих нелінійних мишах - самцях масою 22 – 26 гр. Поведінкові реакції мишей вивчали за допомогою психофармакологічних тестів: «відкрите поле» і «підвішування за хвіст». Сполуку під лабораторним шифром MaIO-05818 вводили у вигляді тонкодисперсної суспензії внутрішньошлунково в дозах 50 мг/кг та 100 мг/кг за 30 хв до проведення експерименту.

Результати та обговорення. Сполука MaIO – 05818 у дозах 50 мг/кг та 100 мг/кг викликала достовірне зниження локомоторної активності мишей у 1,8 та 1,7 раза, відповідно, порівняно з групою інтактного контролю. Наявність седативного ефекту також підтверджено показниками орієнтовно – дослідницької діяльності. Так, у дозі 50 мг/кг відзначалося зменшення числа вертикальних стійок у 3,0 рази та кількості обстежених отворів у 3,1 рази порівняно з інтактним контролем ($p < 0,05$). Виявлено депресогенну дію в дозі 50 мг/кг, що виявлялося збільшенням як часу загальної тривалості іммобілізації, так і середньої тривалості одного акта зависання. Отримані результати узгоджуються з даними поведінкових реакцій мишей у тесті відкрите поле.

Висновки. Наявність депримируючого ефекту сполуки MaIO –05818 є основою подальших досліджень психотропних властивостей.

ИЗУЧЕНИЕ ОСТРОЙ ТОКСИЧНОСТИ НОВОЙ АНТИДИАБЕТИЧЕСКОЙ КОМПОЗИЦИИ

Цубанова Н.А., Бердник О.Г.

*Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна*

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації

Кафедра клінічної фармакології

tsubanova19@gmail.com

На сегодняшний день безопасность и токсикологические характеристики при применении лекарственных средств является таким же важным аспектом чем специфическая активность при фармакологическом изучении. Особенно, это актуально для антидиабетических лекарственных препаратов и их фиксированных композиций, что обусловлено пожизненным применением этой группы препаратов. Учеными НФаУ была разработана новая антидиабетическая композиция, в состав которой вошли глибенкламид, тиоктовая кислота и бенфоти-

амин. Скрининговые исследования по выбору эффективных доз каждого компонента и антидиабетическая активность были установлены в предыдущих исследованиях.

Целью данной работы было изучение острой токсичности новой антидиабетической композиции.

Материалы и методы. С целью воспроизведения клиники острого отравления и для определения LD50 острую токсичность новой антидиабетической композиции изучали на половозрелых белых беспородных крысах обоего пола массой 200-280 г, при однократном внутрижелудочном введении. Лимитирующим показателем при определении острой токсичности лекарственных препаратов является максимальная доза IV класса токсичности с учетом пути введения, которая при условии внутрижелудочного введения составляет 5000 мг/кг). Наблюдение за животными проводили в течение 14 дней.

Результаты и их обсуждение. Как показали проведенные исследования, после однократного внутрижелудочного введения новой антидиабетической композиции в дозе 5000 мг/кг гибели животных не наблюдали животные были опрятными, имели удовлетворительный аппетит, нормально реагировали на звуковые и световые раздражители. Процессы мочевыделения и дефекации были в норме, нарушение дыхания и судорог не наблюдали.

Выводы. Введение новой антидиабетической композиции в дозе 5000 мг/кг, не оказывает токсического действия и характеризует его как практически не токсичный (V класс токсичности, LD50 > 5000 мг / кг) в соответствии с общепринятой токсикологической классификацией веществ.

ИЗУЧЕНИЕ ОСТРОЙ ТОКСИЧНОСТИ МАЗИ С ЭКСТРАКТОМ ЗВЕРОБОЯ ШЕРОХОВАТОГО, ПРОИЗРАСТАЮЩЕГО В ТАДЖИКИСТАНЕ

Мусозода С. М.¹, Рабиев Р. М.¹, Мищенко О. Я.²,
Рахимов И. Ф.³, Шпичак О. С.²

¹Таджикский национальный университет, г. Душанбе, Таджикистан

²Институт повышения квалификации специалистов фармации

Национального фармацевтического университета, г. Харьков, Украина

³Институт химии имени В.И. Никитина НАНТ, г. Душанбе, Таджикистан

Введение. Изучение параметров острой токсичности позволяет в условиях эксперимента на животных определить характер и выраженность симптомов отравления препаратом при однократном применении исследуемого объекта в максимальных дозах. Количественная оценка показателей острой токсичности позволяет определить место исследуемых препаратов в классификации токсичности химических веществ.

Для определения острой токсичности при кожном пути нанесения использовали белых половозрелых крыс обоих полов. Экспериментальные жи-